

Dosarul nr. 3ra-643/21

Prima instanță: Judecătoria Cahul sediul Central (E. Bancov)

Prima instanță: Curtea de Apel Cahul (R. Petrov, N. Bondarenco, S. Pilipenco)

ÎNCHEIERE

09 iunie 2021

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

în componența:

Președintele completului, judecătorul
judecătorii

Maria Ghervas
Victor Burduh
Nina Vascan

examinând admisibilitatea recursului depus de Elena Botica,
în cauza de contencios administrativ, la cererea de chemare în judecată depusă de Elena Botica împotriva Primăriei satului Văleni, raionul Cahul, terți Nicolae Știrbeț și Instituția Publică „Agenția Servicii Publice” cu privire la contestarea actului administrativ și încasarea cheltuielilor de judecată,

împotriva deciziei din 17 februarie 2021 a Curții de Apel Cahul, prin care a fost respins apelul depus de Elena Botica împotriva hotărârii din 23 iulie 2020 a Judecătoriei Cahul, sediul Central,

c o n s t a t ă:

La data de 23 martie 2020 Elena Botica a depus cerere de chemare în judecată împotriva Primăriei satului Văleni, raionul Cahul, terți Nicolae Știrbeț și IP „Agenția Servicii Publice” cu privire la contestarea actului administrativ și încasarea cheltuielilor de judecată.

În motivarea acțiunii reclamanta Elena Botica a indicat, că la 15 ianuarie 2020 a expediat în adresa Primăriei satului Văleni, raionul Cahul, cerere prealabilă, prin care a solicitat anularea extrasului din Registrul de evidență a gospodăriilor nr. 440 din 09 noiembrie 2005, eliberat lui Nicolae Știrbeț. Cererea a fost recepționată la data de 20 ianuarie 2020, însă nu a fost examinată până în prezent.

Reclamanta a relatat, că la 18 iulie 2010, a decedat bunica sa Zgherea Elena Ilie, care prin testamentul întocmit la 07 septembrie 2006, i-a testată toată averea, care îi va aparține la ziua decesului. Acceptând moștenirea testamentară, la expirarea termenului de 6 luni a început colectarea actelor pentru acceptarea moștenirii testamentare. În urma acestei proceduri a aflat despre faptul că terenul aferent casei de locuit, cu suprafața de 0,1225 ha, atribuit în proprietate prin eliberarea titlului de autentificare a dreptului deținătorului de teren cu nr. cadastral xxxxx, înregistrat în Registrul bunurilor imobile la Oficiul Cadastral Teritorial Cahul la 21 mai 2004, a fost

divizat contrar voinței proprietarului, unilateral de către Primăria satului Văleni, prin formarea a două terenuri și întocmirea a două titluri de autentificare a dreptului deținătorului de teren: cu nr. cadastral xxxxx, eliberat pe numele Zgherea Elena Ilie la data de 21 mai 2004, asupra lotului de teren cu suprafața de 0,052 ha, și respectiv cu nr. cadastral xxxxx, eliberat pe numele lui Știrbeț Nicolae Ion la data de 14 mai 2005, asupra lotului de teren cu suprafața de 0,0708 ha.

Reclamanta a menționat că anterior, la data de 25 februarie 2019 a depus acțiune civilă împotriva lui Nicolae Știrbeț, Elenei Știrbeț, Consiliului sătesc Văleni, Primăriei satului Văleni, terți IP „Agenția Servicii Publice”, Oficiul Cadastral Teritorial Cahul, privind constatarea nulității absolute a titlurilor de autentificare a dreptului deținătorului de teren cu nr. cadastral xxxxx, eliberat pe numele Zgherea Elena Ilie la 21 mai 2004, asupra lotului de teren cu suprafața de 0,052 ha, și respectiv cu nr. cadastral xxxxx, eliberat pe numele lui Știrbeț Nicolae la 14 mai 2005, asupra lotului de teren cu suprafața de 0,0708 ha.

În cadrul examinării acțiunii menționate reclamanta a aflat, că la 10 ianuarie 2006, la cererea lui Știrbeț Nicolae, Oficiul Cadastral Teritorial Cahul a înregistrat pe numele acestuia dreptul de proprietate asupra casei de locuit, proprietar al căreia era bunica sa, Zgherea Elena Ilie, înregistrarea fiind efectuată în baza a două acte: titlul de autentificare a dreptului deținătorului de teren, eliberat pe numele lui Nicolae Știrbeț la 14 mai 2005, asupra lotului de teren cu suprafața de 0,0708 ha și extrasul din Registrul de evidență a gospodăriilor nr. 440 din 09 noiembrie 2005, eliberat pe numele lui Nicolae Știrbeț.

Reclamanta a relatat că în extrasul respectiv este indicat că în conformitate cu înscrierile de evidență a gospodăriilor nr. 7, pag. 12, contul personal 541, pe lotul de lângă casă sunt amplasate următoarele construcții capitale: casă de locuit. Construcțiile capitale aparțin proprietarului Nicolae Știrbeț.

Reclamanta a menționat că această informație nu corespunde adevărului din considerentele că bunicii săi Zgherea Dumitru Vasile și Zgherea Elena Ilie s-au căsătorit în anul 1956. Cu 4 ani mai târziu au construit o casă în satul Văleni, raionul Cahul. Ulterior, în anul 1987, în urma unui cutremur, casa construită a fost grav avariata și bunicii au decis să construiască o casă nouă în grădină. Tot în anul 1988, părântul Nicolae Știrbeț s-a căsătorit cu Aliona Șainurova.

Reclamanta a indicat că în anul 1990 a decedat bunelul său, bunica devenind singura proprietară atât a casei avariate, cât și a celei în curs de construire, continuând singură construcția casei noi.

La 14 aprilie 1992 Consiliul local Văleni a emis decizia nr. 2, prin care a repartizat în proprietate privată bunicii Zgherea Elena Ilie terenul aferent casei, în care aceasta locuia, cu suprafața totală de 0,1225 ha. La finele anului 1992 construcția casei noi a fost practic finisată. În anul 1998 Nicolae Știrbeț s-a căsătorit cu Zgherea Elena Dumitru. Prin actul emis de Primăria satului Văleni la 23 ianuarie 2001, s-a dispus demolarea casei avariate.

Reclamanta a menționat că Nicolae Știrbeț nu poate fi considerat ca fiind proprietarul casei de locuit. Mai mult ca atât, Nicolae Știrbeț deține gospodăria lui proprie, fapt confirmat prin informația din Registrul de evidență a gospodăriilor, contul personal nr. 294.

Reclamanta a menționat că Primăria satului Văleni, raionul Cahul, la 21 martie

1998 i-a eliberat bunicii sale Zgherea Elena Ilie adeverința nr. 1069, prin care se confirmă că acesta este proprietara casei de locuit.

Prin urmare, rezultă că informația din extrasul din Registrul de evidență a gospodăriilor nr. 440 din 09 noiembrie 2005, eliberat lui Nicolae Știrbeț, conține informații false. Respectiv, în baza acestei informații false a fost înregistrat dreptul de proprietate asupra casei de locuit a lui Nicolae Știrbeț.

Reclamanta a relatat că prin eliberarea extrasului din Registrul de evidență a gospodăriilor nr. 440 din 09 noiembrie 2005 lui Nicolae Știrbeț, Primăria satului Văleni i-a încălcat dreptul de proprietate asupra casei de locuit, ceea ce constituie un viciu extrem de grav într-o societate democratică.

Reclamanta a solicitat repunerea în termenul de înaintare a acțiunii, admiterea acțiunii, anularea extrasului din Registrul de evidență a gospodăriilor nr. 440 din 09 noiembrie 2005, eliberat lui Nicolae Știrbeț și încasarea cheltuielilor de judecată.

În motivarea solicitării privind repunerea în termenul de înaintare a acțiunii, reclamanta a invocat prevederile art. 167 alin. (3), art. 209 alin. (1) lit. a), art. 210 alin. (1) și art. 65 alin. (1) și (2) Cod administrativ, relatând că pârâțul urma să examineze cererea prealabilă până la data de 04 februarie 2020. Astfel, prezenta acțiune urma a fi înaintată în instanța de judecată până la data de 05 martie 2020. Nu a avut posibilitatea de a înainta acțiunea în termenul stabilit de legiuitor din motiv că avizul de recepție a cererii prealabile l-a recepționat de la oficiul poștal abia la data din 17 martie 2020.

Prin hotărârea din 23 iulie 2020 a Judecătorei Cahul, sediul Central a fost respinsă ca fiind neîntemeiată acțiunea în contencios administrativ depusă de Elena Botica împotriva Primăriei satului Văleni, raionul Cahul, terți Nicolae Știrbeț și IP „Agenția Servicii Publice” cu privire la anularea extrasului din Registrul de evidență a gospodăriilor nr. 440 din 09 noiembrie 2005, eliberat lui Nicolae Știrbeț și încasarea cheltuielilor de judecată. (f.d. 91, 94-101, vol. I)

La 29 iulie 2020, Elena Botica a depus apel împotriva hotărârii din 23 iulie 2020 a Judecătorei Cahul, sediul Central, iar la 01 octombrie 2020 Elena Botica a depus motivarea apelului, solicitând admiterea apelului, casarea hotărârii primei instanțe și emiterea unei noi decizii de admitere a acțiunii depuse de Elena Botica (f.d. 102-103, 130-135, vol. I).

Prin decizia din 17 februarie 2021 a Curții de Apel Cahul a fost respins apelul depus de Elena Botica împotriva hotărârii din 23 iulie 2020 a Judecătorei Cahul, sediul Central (f.d. 228-242, vol. I).

Pentru a pronunța această decizie, instanța de apel prin prisma normelor de drept material ce reglementează raportul juridic litigios, în raport cu circumstanțele cauzei, a reținut că în baza deciziei Consiliului sătesc Văleni, raionul Cahul, nr. 2 din 14 aprilie 1992, Primăria satului Văleni, raionul Cahul, a eliberat la 21 mai 2004 pe numele Zgherea Elena Ilie titlul de autentificare a dreptului deținătorului de teren cu nr. cadastral xxxxx cu suprafața de 0,052 ha și la data de 15 mai 2005 - lui Nicolae Știrbeț titlul de autentificare a dreptului deținătorului de teren cu nr. cadastral xxxxx, cu suprafața de 0,0708 ha. Atât Zgherea Elena Ilie, cât și Nicolae Știrbeț, au înregistrat dreptul lor de proprietate asupra terenurilor atribuite în proprietate privată în baza titlurilor de autentificare a dreptului deținătorului de teren menționate, eliberate de Primăria satului Văleni, raionul Cahul.

La data de 07 septembrie 2006 Zgherea Elena Ilie a întocmit testament, în baza

căruia a testat întreaga sa avere pe care o va deține la momentul decesului, reclamantei Elena Botica.

La data de 18 iunie 2010 Zgherea Elena Ilie a decedat și prin cererea din 29 septembrie 2010 depusă la notar, reclamanta Elena Botica a acceptat moștenirea după decesul bunicii Zgherea Elena Ilie, în baza testamentului din 07 septembrie 2006.

Reclamanta Elena Botica a invocat nulitatea absolută a extrasului din Registrul de evidență a gospodăriilor nr. 440 din 09 noiembrie 2005, eliberat pe numele lui Nicolae Știrbeț, invocând că acesta a fost inclus la contul personal nr. 541 fără acordul bunicii sale.

Instanța de apel a constatat că la materialele cauzei lipsesc probe care ar demonstra faptul că începând cu data de 14 aprilie 2004, când au fost înregistrate titlurile în litigiu în Registrul cadastral al deținătorilor de terenuri și până la eliberarea la data de 09 noiembrie 2005 a extrasului a cărui nulitate se invocă, Zgherea Elena Ilie și-ar fi manifestat dezacordul în scris față de decizia autorității publice locale privind divizarea terenului aferent cu suprafața de 0,1225 ha în două părți. Prin urmare, se prezumă că Zgherea Elena Ilie în mod tacit a fost de acord cu suprafața de teren de 0,052 ha, atribuită ei prin titlul de autentificare a dreptului deținătorului de teren nr. cadastral xxxxx

Instanța de apel a indicat că această se confirmă și prin faptul că Zgherea Elena Ilie, fără a înainta careva pretenții, la 28 iunie 2004 și-a înregistrat dreptul de proprietate asupra terenului cu nr. cadastral xxxxx cu suprafața de 0,052 ha, și a casei de locuit.

Astfel, instanța de apel a conchis că din moment ce Zgherea Elena Ilie nu a întreprins careva acțiuni prin care să-și exprime dezacordul cu decizia autorităților publice privind divizarea terenului aferent cu suprafața de 0,1225 ha în două părți, dar din contra a purces la înregistrarea dreptului de proprietate asupra terenului cu nr. cadastral xxxxx cu suprafața de 0,052 ha, acest fapt denotă că ultima a fost de acord cu situația creată.

Instanța de apel a reținut că la data de 13 septembrie 1998 Nicolae Știrbeț s-a căsătorit cu Zgherea Elena Dumitru (Știrbeț) (mătușa reclamantei Elena Botica). Astfel, Nicolae Știrbeț în mod oficial a devenit membru al familiei și locuia împreună cu familia sa și cu Zgherea Elena Ilie. Drept urmare, toți ei au fost înscrși în Registrul de evidență a gospodăriilor ca familie unică la contul personal nr. 541.

Ulterior în baza acestor înscrisuri efectuate în Registrul de evidență a gospodăriilor, a fost eliberat extrasul nr. 440 din 09 noiembrie 2005, în baza căruia au fost înregistrate oficial bunurile imobile.

Cu referire la argumentul apelantei, precum că la materialele cauzei lipsesc probe care ar demonstra că Zgherea Elena Ilie a înregistrat titlul de autentificare a drepturilor deținătorilor de teren asupra terenului cu nr. cadastral xxxxx cu suprafața de 0,052 ha, Curtea de Apel a relevat că lipsa la materialele cauzei a extrasului din Registrul cadastral al deținătorilor de terenuri nu semnifică neapărat faptul neînregistrării titlului, or, titlurile de autentificare a dreptului deținătorului de teren eliberate pe numele Elenei Ilie Zgherea și lui Nicolae Știrbeț au făcut anterior obiectul examinării în instanțele de judecată, iar faptele care au fost stabilite anterior printr-o hotărâre judecătorească irevocabilă sunt obligatorii pentru instanța care judecă cauza și nu se cer a fi dovedite din nou dacă participă aceleași persoane.

În acest sens, instanța de apel a indicat că anterior la 04 decembrie 2014 Elena Botica a depus cerere de chemare în judecată împotriva Primăriei satului Văleni, raionul Cahul, Consiliului satului Văleni, raionul Cahul și Știrbeț Nicolae cu privire la contestarea actului administrativ și anularea titlurilor de autentificare a dreptului deținătorului de teren, care, prin hotărârea din 12 mai 2017 a Judecătoriei Cahul, a fost respinsă ca tardivă.

Prin decizia din 23 noiembrie 2017 a Curții de Apel Cahul a fost admis apelul declarat de Botica Elena, fiind casată integral hotărârea din 12 mai 2017 a Judecătoriei Cahul și încetat procesul civil în partea pretenției cu privire la anularea parțială a deciziei Primăriei satului Văleni, raionul Cahul, din 14 aprilie 1992 și obligarea de a elibera titlul de autentificare a dreptului deținătorului de teren pe numele Zgherea Elena Ilie, în temeiul renunțării reclamantei Elenei Botica la acțiune. A fost pronunțată o nouă hotărâre în partea pretențiilor cu privire la anularea parțială a titlurilor de autentificare a dreptului deținătorului de teren, fiind anulat titlul de autentificare a dreptului deținătorului de teren înregistrat nr. cadastral xxxxx, cu suprafața de 0,052 ha, eliberat pe numele Zgherea Elena Ilie la 21 mai 2004. A fost anulat titlul de autentificare a dreptului deținătorului de teren nr. cadastral xxxxx din 15 mai 2005, eliberat lui Nicolae Știrbeț asupra lotului de pământ cu suprafața de 0,0708 ha.

Prin decizia din 06 iunie 2018 a Curții Supreme de Justiție, a fost casată decizia din 23 noiembrie 2017 a Curții de Apel Cahul, în partea anulării titlului de autentificare a dreptului deținătorului de teren nr. xxxxx cu suprafața de 0,052 ha, eliberat pe numele Zgherea Elena Ilie la 21 mai 2004 și titlului de autentificare a dreptului deținătorului de teren nr. xxxxx din 15 mai 2005, eliberat lui Nicolae Știrbeț asupra lotului de pământ cu suprafața de 0,0708 ha, fiind menținută în această parte hotărârea din 12 mai 2017 a Judecătoriei Cahul. În rest, decizia instanței de apel a fost menținută.

Instanța de apel a indicat că astfel, obiectul acțiunii în speță privind anularea extrasului din Registrul de evidență a gospodăriilor nr. 440 din 09 noiembrie 2005, în baza căruia au fost eliberate titlul de autentificare a drepturilor deținătorilor de teren nr. xxxxx cu suprafața de 0,052 ha, pe numele Zgherea Elena Ilie și titlul de autentificare a dreptului deținătorului de teren nr. xxxxx din 15 mai 2005 lui Nicolae Știrbeț asupra lotului de pământ cu suprafața de 0,0708 ha, a fost soluționat printr-o decizie judecătorească irevocabilă.

Or, conform art.123 alin.(2) Cod de procedură civilă, faptele stabilite printr-o hotărâre judecătorească irevocabilă într-o cauză civilă soluționată anterior în instanță de drept comun sau în instanță specializată sînt obligatorii pentru instanța care judecă cauza și nu se cer a fi dovedite din nou și nici nu pot fi contestate la judecarea unei alte cauze civile la care participă aceleași persoane.

Invocând netemeinicia și ilegalitatea deciziei din 17 februarie 2021 a Curții de Apel Cahul, la data de 19 aprilie 2021 Elena Botica a contestat-o cu recurs, solicitând admiterea acestuia, casarea deciziei instanței de apel și hotărârii primei instanțe și emiterea unei noi decizii de admitere a acțiunii.

În motivarea recursului recurenta Elena Botica a invocat faptul că instanța de apel a aplicat eronat normele de drept material, nu a constatat și elucidat pe deplin circumstanțele importante pentru soluționarea pricinii, a apreciat arbitrar probele prezentate de către participanții la proces, iar concluziile instanței sunt în contradicție cu circumstanțele pricinii. Suplimentar s-au invocat argumente similare celor din

cererea de chemare în judecată și cererea de apel.

La 06 mai 2021 în adresa intimaților Primăria satului Văleni, Nicolae Știrbeț și IP „Agenția Servicii Publice”, a fost expediată copia recursului depus de Elena Botica, cu înștiințarea despre posibilitatea depunerii referinței (f.d. 1, vol. II).

Până la data stabilită pentru examinarea chestiunii privind admisibilitatea recursului, în adresa Curții Supreme de Justiție, referințe nu au parvenit.

Examinând temeiurile invocate în recursul depus de către Elena Botica, în raport cu materialele cauzei, completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție îl consideră inadmisibil, din următoarele motive.

În conformitate cu art. 244 alin.(1) Cod administrativ, hotărârile curții de apel ca instanța de fond, precum și deciziile instanței de apel pot fi contestate cu recurs.

În conformitate cu art. 245 alin. (1) și (2) Cod administrativ, recursul se depune la instanța de apel în termen de 30 de zile de la notificarea deciziei instanței de apel, dacă legea nu stabilește un termen mai mic. Motivarea recursului se prezintă Curții Supreme de Justiție în termen de 30 de zile de la notificarea deciziei instanței de apel. Dacă se depune împreună cu cererea de recurs, motivarea recursului se depune la instanța de apel.

Completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reține că Curtea de Apel Cahul a pronunțat decizia la data de 17 februarie 2021.

Conform scrisorii de expediere a actului judecătoresc, la data de 16 martie 2021 Curtea de Apel Cahul a expediat copia deciziei din 17 februarie 2021 în adresa recurentei Elena Botica (f.d. 244 vol. I). Însă, date care confirmă recepționarea acesteia de către recurentă, la materialele dosarului lipsesc. Prin urmare, recursul depus de Elena Botica la 19 aprilie 2021, este în termen.

Examinând temeiurile invocate în recursul depus de Elena Botica în raport cu materialele cauzei, completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție îl consideră inadmisibil.

În motivarea concluziei enunțate se rețin următoarele argumente.

În conformitate cu art. 246 alin. (1) Cod administrativ, Curtea Supremă de Justiție examinează din oficiu admisibilitatea cererii de recurs. Dacă este inadmisibil, recursul se declară ca atare printr-o încheiere, iar în acord cu alin. (2) din art. 246 Cod administrativ, recursul se declară inadmisibil în special în cazurile enumerate la literele a)-f). Din analiza acestor prevederi, rezultă că admisibilitatea/inadmisibilitatea recursului, în special, nu se limitează doar la temeiurile menționate ci urmează să însușească în condițiile Codului administrativ exercitarea efectivă a unui control de legalitate, veritabil bazat pe temeiuri concludente și serioase.

Completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reține cu valoare de principiu jurisprudențial, că sintagma „în special” denotă caracterul neexhaustiv al temeiurilor de inadmisibilitate și în același timp oferă un drept exclusiv al instanței de recurs de a filtra cererile de recurs care nu prezintă o motivare suficient de serioasă și care pe cale de consecință nu pot însuși un eventual succes rezultat din examinarea cererii în completul de 5 judecători.

În această ordine de idei, completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ reține că, Codul administrativ dezvoltă nu doar caracterul nedevolutiv al recursului dar și cerința de seriozitate a cererii din perspectiva invocării unor veritabile și esențiale încălcări de drept procedural și material capabile să răstoarne deciziile instanței de apel contestate sau, după caz, hotărârile Curții de Apel ca primă instanță într-o eventuală examinare în fond și invocare *ex officio* a erorilor de drept.

Completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ notează că pentru a trece testul de admisibilitate, cererea de recurs trebuie să conțină o motivare convingătoare și întemeiată în condițiile nominalizate mai sus. Acest argument rezultă și din particularitățile de formă ale reglementării recursului în Codul administrativ și anume din sintagma „motivarea recursului” de la art. 245 alin.(2) din Codul administrativ. În consecutivitate, motivarea cererii de recurs în circumstanțele expuse se referă la formalitățile pe care trebuie să le întrunească cererea în vederea rezistării testului și filtrului de admisibilitate.

De asemenea, completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție accentuează că admisibilitatea recursului trebuie privită și în contextul rolului și funcției legale a instanței judecătorești supreme care constă, în special în asigurarea și interpretarea uniformă a legilor la examinarea cauzelor de contencios administrativ. Astfel, motivarea oricărei cereri de recurs trebuie să țină cont pentru a trece filtrul de admisibilitate și a avea succes, de aceste însușiri de ordin legal fundamental.

În acest sens, CtEDO în jurisprudența sa constantă statuează că dreptul de acces la instanțe nu este absolut. Există limitări implicit admise [Golder împotriva Regatului Unit, pct. 38; Stanev împotriva Bulgariei (MC), pct. 230]. Acesta este în special cazul condițiilor de admisibilitate a unui recurs, întrucât prin însăși natura sa necesită o reglementare din partea statului, care se bucură în această privință de o anumită marjă de apreciere (Luordo împotriva Italiei, pct. 85). Condițiile de admisibilitate ale unui recurs pot fi mai stricte decât pentru un apel (Levages Prestations Services împotriva Franței, pct. 45). Curtea a mai reiterat că modul de aplicare a articolului 6 procedurilor în fața instanțelor ierarhic superioare depinde de caracteristicile speciale ale procedurilor respective, urmând de ținut cont de totalitatea procedurilor în sistemul de drept național și de rolul instanțelor ierarhic superioare în acest sistem. (Botten v. Norway, hotărâre din 19 februarie 1996, Reports 1996-1, p. 141, § 39). La fel, conform jurisprudenței CtEDO, procedurile cu privire la admisibilitatea căii de atac și procedurile care implică doar chestiuni de drept și nu chestiuni de fapt, pot fi conforme cu cerințele articolului 6 § 1 (a se vedea Helmers c. Suediei 9 octombrie 1991, § 31, Seria A, nr. 212-A).

În circumstanțele menționate, completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a declara inadmisibil recursul depus de Elena Botica.

În conformitate cu art. 230 și art. 246 din Codul administrativ, completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

d i s p u n e:

Recursul depus de Elena Botica se declară inadmisibil.
Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului,
judecătorul

Maria Ghervas

judecătorii

Victor Burduh

Nina Vascan